

ΣΚΟΡΡΗΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Συντάκτης : Χ. ΔΕΛΗΓΚΙΑΒΟΥΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου Μαλακοῦ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐν Μυτιλήνῃ	Γρ.	30
Ἐν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ Κράτει	»	40
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	Φρ. Χρ.	10

Ἐπεύθυνος Α. Α. ΜΑΡΙΓΛΗΣ

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. — Παλαιὸν 1 Γρόσιον

Χρόνος πρῶτος πέρνει δίνει
κι' ἔδρα μας ἡ Μυτιλήνη.

Εἴκοσι ἀριθμὸ μετροῦμεν
κι' ὅπως-ὅπως τὸν περνοῦμεν.

Χίλια ἑννιακόσια δέκα, κ' ἡ δευτέρα τοῦ Ἀπρίλη
ὁ Κοπάσης κ' οἱ Σαμιῶται γέννηκαν οἱ πρῶτοι φίλοι.

**Γράμμ' ἀπὸ τὴν Πόλη πάλι
τοῦ συντάκτου μας Μεχάλη.**

*Περὶ πολλῶν πολιτικῶν
παρὰ πηγῶν αὐθεντικῶν.*

Ποῦ νὰ σὰς λέγω, βρὲ παιδιά, τὰ γλέντια μὰς στὴν Πόλη!
Μὰς ἐθαυμάσαν Πρίγκηπες καὶ Τσάροι καὶ Χαχόλοι
πῶς διάβολο ἐμάθαμεν ἔμεις οἱ χθεσῖνοι
νὰ κάμνωμεν ὑποδοχὰς, σωστοὶ Παρισίνοί!

— Ὁ Πέτρος ἀνεχώρησε τὸ ξεύρευτε βεβαίως.
Κι' ἡ δόξα παναιώνιος καὶ ἀφθιτον τὸ κλέος
θὰ παραμείνη μοναχὰ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα
μὲ τὴν ἐπιχορήγησιν τῶν Σέρβων τὴν παχεῖα.

— Τὰ τῆς Βουλῆς τὰ ξεύρευτε. Συζήτησις μεγάλη
περὶ πολλῶν ἐγένετο, κι' ὅπως συνήθως πάλι
ὁ γκράν Βεζύρης δήλωσε πῶς ὅλα πᾶν ρωλοῖ
καὶ πῶς τῶν σκύλλων σύντομα παστρεύεται τὸ σόι

Καὶ τὸν ρωτήσανε πολλοὶ περὶ τῆς Ἀλβανίας
κ' ἐκεῖνος μετὰ χάριτος ἀπήντησε ὀπανιάς,
ὅτι παντοῦ ἐπικρατεῖ γαλήνη κ' ἡσυχία
κι' ἀνάγκη ἐπερωτήσεως δὲν ἦτανε καμμία.

Καὶ τὸν ξαναρωτήσανε πολλοὶ γιὰ τὸν στρατὸ
κ' ἐκεῖνος τοὺς ἀπήντησε πῶς ἔπρεπε κι' αὐτὸ
ν' ἀναβληθῆ εἰς τὸ προσεχές, σὲ πέντε δέκα μῆνες,
ὡς ποῦ νὰ παύσουν οἱ γνωστὲς τῶν Βουλευτῶν οἱ γρίνες.

Καὶ εἶπε πῶς ὑπέρτατον καθήκον ἐπιβάλλεται
περὶ στρατῶν καὶ ταραχῶν ὁ λογος ν' ἀναβάλλεται
καὶ τόσο μόνον δύναται πρὸς τὸ παρὸν νὰ λέγη
ὅτι ὀφείλει πᾶς εὐθύς πολιτικὸς νὰ φέγη
κάθε μὴ φίλον τοῦ γνωστοῦ τοῦ Κομητάτου-Κράτους
καὶ κάθε μὴ ἐγκρίνοντα τῶν νόμων τοῦ τὸ status.

Καὶ τέλος τοῖς ἐδήλωσεν ὅτι παντοῦ γαλήνη
καὶ τάξις καὶ ἀσφάλεια, μὰ καὶ δικαιοσύνη
ἐπικρατεῖ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς πῶ μικροὺς μας τόπους,
καθὼς κι' ὁ Μπίμπασης προχθὲς
τῆς Μυτιλήνης, ἀληθὲς
τὸ κήρυξεν εἰς τὰ χωριὰ μὲ ἰδικούς του ἀνθρώπους.

— Τὸ μόνον δὲ τὸ ζήτημα ποῦ μὰς ἀπασχολεῖ
εἰν' ἡ γνωστὴ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ἀναβολή,
διὸ καὶ σκέψις γίνεται ν' ἀφίσουν κάθε Ἀλβανικὸ
καὶ νὰ ριχθοῦν κατὰμουτρα μ' αὐτὸ τὸ Κρητικὸ
δίδοντες πέρας αἴσιον ὡς βέροι πατριῶτες
γράφοντες, ξαναγράφοντες δυὸ τρεῖς ἀκόμη νότες.

— Κι' ὡς τελευταῖον ἄγγελμα εὐφρόσουν τις μῆνυσε
πῶς ἓνα τάγμα ὀλόκληρον διὰ τὴν Σάμο κίνησε
φέρων μαζὺ συμβολικὸν δάφνης κ' ἐλαίας κλώνα
νὰ στεφάνωσιν τὸν κλεινὸν τῆς νήσου ἡγεμόνα
διὰ τὴν συμφιλίωσιν κ' εἰρήνην τῶν κομμάτων
κι' ὡς ἐπαθλον τῶν τῶσων τοῦ γνωστῶν κατορθωμάτων.

Στους σκύλλους της Πύλης

Κακόμοιροι! Τι κάνατε και τόσο σ'αs μισήσαν
έσ'αs τ'ους τόσο φρόνιμους και συνταγματικούς;
Τι φταίξατε κι' οί φίλοι σας τ'ο μίσος των γυρίσαν
πρ'ος σ'αs τ'ους άνεξίκακους, τ'ους μόνους γνωστικούς;

Τι θέλουν και σ'αs διώχνουνε και σ'αs περιτειχίζουν,
και σ'αs χωρίζουν άκαρδα γυναίκας κι' άδελφούς;
'Εσείς κακό δ'έν κάνατε, σ'άν άλλους πού γυρίζουν
κι' άρπάζουν και ξεσχίζουνε για μυστικούς σκοπούς.

'Εσείς δ'έν κατατρέχατε τ'ο μέγα Κοιμητάτο,
ούτε συνδέσμους είχατε κρυφούς πολιτικούς.
Κανένα παληροκόκαλο, με τ'ο κεφάλι κάτω,
γυρεύατε, ταλαίπωροι, από τ'ους νηστικούς.

'Εσείς δ'έν έγαυγίζατε. Και τ'ης γυμναστικής
συλλόγους σεις δ'έν ξέρατε.
Σεις πρ'ος ένώσεις μοναχά τ'ης παραγωγικής
τάς σκέψεις σας έφέρατε.

Γιατί να σ'αs χωρίζουνε από τ'α θηλυκά σας;
Μήπως ζουλεύσανε τ' άγνά τ' άθώα φυσικά σας;

'Εδώ ένα διαζύγιο άν π'αs για να ζητήσης
κι' αυτό τ'ο πανταλόσι σου μπορεί να τ'ο πουλήσης
με τ'ο: να ιδούμε, κι' άκουσε και σκέψου, συλλογίσου
και π'ανε κι' έλα κι' έρχουμαι κι' ιδέ και ξεκουμπίσου,
και πλέρωσε και φρόντισε και κάνε αυτό κι' εκείνο
κι' άν θέλω πάλιν τ'ο χαρτί τ'ου χωρισμού σε δίνω.

Και δυστυχέστεροι κι' αυτών τ'ων σκύλλων Μυτιλήνης
άδόξως σ'αs έστέρησαν κάθε φαγι καλό,
κι' ούτ' ένα καταπότιον σ'αs έδωσαν στρυχνίνης,
άλλ' ούτε σ'αs εξέθνηκαν εις τ'ον Μακρ'ο Γιάλό.

Ούτε κανείς για σ'αs, φτωχοί, θ'ά γράψη έπιμνημόσυνον...
'Εν'η έάν έθνήσκατε έδ'ω... έάν... έάν...
Κ' έγω θ'έ να σ'αs έγγραφα άνέξοδον μνημόσυνον
εις γενεάν και γενεάν!

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(Χρονογραφικώς)

- Στειρεύει ο ποταμός της Άλυσίδας και μέσα πετούν ψόφιους σκύλλους.
- Τ'ο έπιτελεϊον τ'ου Σκορπιού εξέδραμεν εις Πάμφυλα.
- Ιδρύεται νέον Τυπογραφείον με κεφάλαια άμερικανικά και με στοιχειά... όχι κακοποιά.
- Ο ένδοξότατος χιλίαρχος της Χωροφυλακής στέλλει ζαπτιέδες να ρωτήσουν τ'α χωριά άν υποφέρουν από κλέπτας, φαυλοβίους κ. τ. λ.
- Τ'ο γεγονός προκαλει δάκρυα εύγνωμοσύνης της Χώρας και τ'ων Περιχώρων.
- Αύθημερόν ένας έντιμος λωποδύτης έν μέση Μυτιλήνη ρημάζει ένα υπάλληλο στ'ο ξύλο και μετά σπανίας εύγενείας τ'ου παίρνει μόνον 15 1)2 λίρες.
- Έν ήμέραις έαριναις πέντε, γκρεμίζεται τ'ο θεατράκι τ'ου Δημοσίου Κήπου.

Στους Άλδανούς

Τι θέτε και φωνάζετε και βρίζετε τ'ο Κράτος
κι' επαναστάσεις κάμνετε χωρίς καμμιά αίτια;
Δέν νοιώθετε τ'ου Χουριέτ τ'ο μήκος και τ'ο πλάτος,
τ'ο Σύνταγμα, τ'ο Μουσαβέτ και τ'ην Έλευθερία;

Τι θέτε και φωνάζετε για φόρους και παντέλια,
για φτώχεια και για άνέχεια, για πείνα και για τέτοια;
Μήπως δ'έν είναι δ'ά κι' αυτά τ'ου Χουριέτ κοπέλια,
τ'ης Δόξης όλα συναφή, σπουδαία μαρμαρέτια;

Πεινάτε; Μπράβο σας μορέ. Μακάριοι οί πεινώντες!
Οί ζήσαντες χορτάτοι, χορτάτοι δ'έν θανόντες
δέν νοιώθετε κουτοί,
πώς είν' άνάξιοι λαοί και πρόστυχοι θνητοί;

Κι' αξίζει μάθητέ το και πάλιν να γραφή:
Τ'ο Χουριέτ κι' η Πείνα είν' όλως συναφή!

Μ' άν θέλετε να φάτε και σεις φτωχοί μου κ'άτι
εις τ'ην Βουλήν να πάτε τ'ων Έθνικ'ων Πατέρων
κι' όρκίζομαι πως όλοι θ'ά φύγετε χορτάτοι
με λόγους και με λόγια κι' άέρα τ'ων άέρων.

ΕΙΝΕ ΜΙΚΡΟ, ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ!

Σ'α θέλω μ' ένα της φίλι, να πάρω τ'ο γλυκό μου,
μου λείει π'ος ή μάνα της μπορεί να τ'η μαλώση.
Τί βάσανο! Να μ'ην τ'ο ιδ'ω ποτέ και στ'ον έχθρό μου!
Και κατορθώνει πάντοτε φίλι να μ'η μου δώση.

Και με ρωτ'ά τ'ο άκακο, τ' άθ'ωο περιστέρι:
Τί νοιώθω από τ'ο φίλι;... Είναι μικρό, δέν ξέρει!

Γαμπραγ'ας

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

- Διάβασες τ'α γλωσσολογικά χρονογραφήματα της «Έσπερινής»;
- Τ'α διάβασα, φίλε μου, και... τί να σε π'ω, δέν τ'ο πίστευα έσπερινή αυτ'η να Λασκάρη τόσο και ν'άχη μεσάνυχτα από γλωσσικό ζήτημα.
- Δέ μου λές σε τί χρησιμεύουν οί τόσοι επικήδειοι;
- Σε τί χρησιμεύουν!; Πρ'ωτον πεθαίνουν τ'ους ζωντανούς και...
- Κατάλαβα και δεύτερον ξαναπεθαίνουν τ'ον πεθαμένο!
- Λές να σώζωνται ή Σκύλλα και ή Χάρυβδις;
- Τι να σε π'ω, φίλε μου, ή Χάρυβδις δέν ξέρω, άλλ' ή Σκύλλα άσφαλώς δέν υπάρχει, ύστερα από τ'ην διαταχθείσαν γενικήν καταστροφήν τ'ων σκύλλων.
- Άλήθεια δτι οί Άλδανοί επαναστάτησαν για τ'ους πολλούς φόρους, πού τ'ους επιβάλλουν;
- Δέν πιστεύω, γιατί και οί ίδιοι πολλές φορές τ'ο είπαν, δτι στ'ην χώρα των επικρατεί μεγάλη άφορία.
- !!

Η σύγκρουσις τῆς γῆς μετὰ τοῦ κομήτου ὀρατὴ ἀπὸ τῆς σελήνης.

ΕΙΣ ΛΑΤΡΗΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΟΥΣΩΝ

Παντοῦ προφθάνει ἡ χάρις σου· κ' εἰς μερικὰ γραφεῖα
καὶ εἰς τὰς συναναστροφάς, καὶ τοὺς ἑσπερινούς
καὶ ἐν τῇ Ἐφορείᾳ
κ' εἰς περιπάτους μακρυνούς,
ἔσθ' ὅτε καὶ νυκτερινούς.

Καὶ δὲν ἐπάτησες ποτὲ μόνον εἰς τὰ Σχολεῖα
ποῦ ἀκριβοπληρόνεις διὰ τὰ ἐπισκέπτεσαι,
μὰ σὺ οὔτε τὰ σκέπτεσαι,
διὸ δὲν μένει καὶ καμμιὰ πλέον ἀμφιβολία
ὅτι τὰς νέας Μούσας
τὰς προτιμᾷς τῶν παλαιῶν ὡς μᾶλλον σε θελγούσας.
Γέρ-ιλ-λαβέρ.

ΣΑΝ ΕΙΣΑΙ

Σὰν εἶσαι ἐπάνω 'ς τὸ μπαλκόνι σου
καὶ τύχη νὰ περάσω νὰ σὲ ἰδῶ
νοιώθω ἐδῶ
εἰς τὴν καρδιά μου κἀτι νὰ κτυπᾷ
δυνατὰ·
Κι' ὅταν δὲν εἶσαι 'ς τὸ μπαλκόνι σου
φοδοῦμαι καὶ δὲν στρέφω νὰ σὲ ἰδῶ
μὰ νοιώθω ἐδῶ
νὰ λέγῃ ἡ καρδιά μου σὰν κτυπᾷ
πῶς σ' ἀγαπᾷ.

Σς.

ΤΣΤΑΤΗ ΜΠΟΡΑ

Ἰδιαίτερον τηλεγράφημα τοῦ «Σκορπιού»
ΑΘΗΝΑΙ, (μέσον Σμύρνης).

Ἐποφήφιος διὰ τὴν πανεπιστημιακὴν θέσιν τοῦ γεραροῦ τῶν
πατρῶν προμάχου· Μιστριώτου, φέρεται ὁ σοφὸς καὶ ρηξικέ-
λευθος νεανίας κ. Δάμων Λάσπαρης, τακτικὸς χρονογράφος τῆς
σκοτεινῆς «Ἐσπερινῆς».

ΚΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΑΛΛΗ

Τὴν ὥρα, ποῦ ὁ Χάλλη στὴ σφαῖρα μας θ' ἀοῖξῃ
καὶ σὰν γαρίδες ὄλους μας ψηλά θὰ μᾶς τινάξῃ,
στὸ χέρι μου θὲ νὰ κρατῶ γεμάτο τὸ ποτήρι,
μὲ τὸν κῆρ Χάλλη μαζί γιὰ νὰ τὸ σκουντουρήσω.
Καὶ ὅταν ὁ καθέννας σας κακωμένος γίγῃ,
ἐγὼ μὲ τὸν κομήταρο μονάχος θὰ μεθύσω.

Καὶ, νὰ σᾶς πῶ μωρὲ παιδιά, κ' αὐτὸς θάναυ βλαμᾷ
ἀφοῦ ταῖς νύχτες, στοῦρανοῦ γυρίζει τὸ σοκάκι,
καθὼς ἐμένα, ποῦ σὰν πῶ σβόρα τοὺς τοίχους παίρνω,
καὶ σ' ὅποια πόρτα λάχω ἔμπρὸς σκοροῦ στὸ μεθύσι γέρνω,
Ἔτσι κ' αὐτὸς, γιὰ πόρτα του ταῖς ξένες πόρτες παίρνει
καὶ μερδεμένες διασκελιές κατὰ τὴ Γῆ μας φέρνει.

Ἔχει, μοῦ εἶπανε, κ' οὐρὰ π' ὄντας θὰ μᾶς χαϊδέψῃ,
ἓνας ἀέρας ποῦ μεθᾷ σ' ὅλη τὴ γῆ θὰ τρέψῃ.
Ὅλοι μας θὰ μεθύσουμε χωρὶς κρασί μιά στάλα
ὁ Χάλλη θὲ νὰ κερνᾷ, ἡ ἀστεῖρευτη μπουκάλα.

Μωρὲ τί ζεῦκι ἀνέλπιστο! Εἶμαι ξετρολαμένος!
Νὰ θάνατος πρωτάκουστος, νὰ σκάσω μεθυσμένος.
Κι' ὅταν τρακίζοντας πηδῶ τοῦ Χάρου τὰ σκαλιά,
καὶ τότες θὲ νὰ τραγουδῶ τὸ «Δὲν σὲ θέλω πλειά!».

Est.

ΣΟΦῆ ΓΝΩΜῆ

Ἄνωτερος κληρικὸς, δώσας συνέντευξιν
εἰς Κυπριακὴν ἑφημερίδα, ὡς ἐξῆς ἐχαρά-
κτηρισε τοὺς καλόγηρους:

«Οἱ καλόγηροι εἶναι κάρθουνα, τὰ ὅποια
ἀναμμένα καίουν καὶ σβυσμένα λερώνουν».

Ὡς σοφὰ τὰ λόγια σου, Δέσποτα!

«Ἀκρόπολις»

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Αύριον ἐν τῷ θεάτρῳ Καρμιόλη ἡ ἀναβληθεῖσα συναλία τοῦ κ. Κοκκίνη με πρόγραμμα πλουσιώτατον εἰς ποσὸν καὶ ποιόν. Ὁ μάγος τραγουδιστῆς τοῦ Γερο-δήμου με τὴν συναυλίαν του αὐτὴν θὰ μᾶς δώσῃ μίαν αἰσθητικὴν συγκίνησιν πρώτης τάξεως, παρομοίαν τῆς ὁποίας δὲν εἶδε ποτὲ ἡ Μυτιλήνη.

Ὅσοι δὲν ἐπρομηθεύθησαν εισιτήριον νὰ φροντίσουν ἐγκαίρως, διότι ὀλίγισταί θέσθεις ἔμειναν ἀκόμη.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐνέσκηψεν ἐκ Κων)πόλεως, δωδέκατος τὸν ἀριθμὸν, ὁ κ. Βασίλειος Ἀσμανίδης περιοδεύων ἀνταποκριτῆς τῆς καλλιστῆς «Ν. Πατρῶδος».

Αὐριον ἀναχωρεῖ..... ἀναυλα, ἐννοεῖται, συναποκομίζων καὶ τὰς διαπύρους εὐχὰς τῶν ἐν Χριστῷ κτλ.

Δελτιον θνητότητος

Ἀπὸ τῆς 26ης Μαρτίου μέχρι σήμερον ἀπέθανον :

Εἰς ἀπὸ ἀποπληξίαν, διότι εἶδε στὸν ὕπνο του τὴν πεθερά του.

Εἰς ἀπὸ κρυολόγημα, διότι ἔτυχε νὰ διαβάσῃ τὰ γράμματα ἀπὸ τὸν ἄλλο κόσμον τοῦ Τζιτζικα.

Δύο ἀπὸ εὐκοιλιότητα διὰ τὴν δρᾶσιν των ὑπὲρ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ Χάλλεη.

Εἰς ἀπὸ ἐμετόν, πληροφορηθεὶς τὸ ἀδιάλακτον ! τῶν παραιτηθέντων.....

Εἰς ἐπνίγη προσπάθων εἰς ἓνα λόγον νὰ φάγῃ αὐτὰ τὰ μακαρόνια : ἐναποτεταμιευμένος, ξυγκεκρότηκέναι.

Καὶ εἰς ἐκάνη, θελήσας, ὡς ἀληθῆς χριστιανός, νὰ κατασβέσῃ τὴν πυρκαϊάν ἀπαρηγορήτου χήρας.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΓΡΑΦΙΑ

Ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας.

Εὐρέθη χθὲς χρυσοῦν ὠρολόγιον. Ὁ ἀπολέσας αὐτὸ παρακαλεῖται νὰ διέλθῃ τῶν γραφείων μας, ὅπως τὸ παραλάβῃ καὶ ἀμειψθῆσεται γενναίως.

✱

Ἀπωλέσθη παρὰ τὴν ὁδὸν **Soussel** σκύλος, ἀνήκων εἰς ἓνα βούλευτὴν με φημιώτρον εἰς τὸ στόμα καὶ με τὴν οὐρὰν κοίμημένην.

✱

Δασκαλικό.

« . . . ἡ δὲ ὑγεία ἀντέταξε τὸ ἡρωϊκὸν αὐτῆς σθένος εἰς τὸν νεκρόν».

Ὁ Ψαράς

ΞΑΝΑΤΥΠΩΜΑΤΑ

Ἀπ' τὰ τραγούδια τοῦ Βλάμη

Κόψ' ἓνα μῆλο ἀπ' τὴ μιλιά
ποῦ κάνει κόκκινα μιλιά,
κι' ἂν θές, τὸ τρώμε ἀπὸ μισό,
νὰ πᾶνε κάτω τὰ φαρμάκια.

II

Στὰ γαῖματα με βάζουνε
φαρμακεμένα χεῖλια,
ποῦ γι' ἄλλονε σοῦ τάζουνε
λαγούς με πετραχίλια.

Σὲ μένα δὲν ταιριάζουνε
τῶν ψεύτηδων τὰ λόγια,
ποῦ με τὰ λόγια φτιάουνε
κι' ἀνώγια καὶ κατώγια.

Γι' αὐτὸ, ψομί σπιτήσιο μου,
τινάξω μιὰ μπουκάλα,
κι' ἔτσι σοῦ τάζω στέφανα
καὶ τοῦ πουλιού τὸ γάλα.

ΠΡΩΤΑΠΡΙΑΤΙΚΟ

Ἐψὲς σ' εἶδα στὸν ὕπνο μου
νυφοῦλα στὸ πλευρό μου
ποῦ σ' ἔλυωνα μ' ἀτέλειωτα
κι' ὀλόθερμα φιλιά.

Τί λὲς μικρή; Νὰ κάνουμε
ἀλήθεια τ' ὄνειρό μου,
νὰ φιληθοῦμε ψέμματα
γιὰ τὴν πρωταπριλιά;

ΚΡΑΣΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

Τὸ ρόμι θέλει ζάχαρη
καὶ τὸ ρακὶ πιπέρι
κι' ἐγὼ, μικρή, πῶς νὰ στὸ πῶ...
τὸ παχουλὸ σου χέρι!

Νὰ τῶχω προσκεφάλι μου,
τ' ἀφράτο σᾶν φραντζόλα,
νὰ κοιμηθῶ γιὰ μιὰ στιγμή
νὰ τὰ ξεχάσω ὅλα.

Τὰ βάσανά μου ἂν ἤξερες
καὶ τὸ βαρὺ μεράκι,
ἔλα καὶ γῦρε θάλαγες,
τρελλὸ μου πιτσουνάκι.

II

Ἡ μύρα τρώγει τὸ τυρὶ
καὶ τὸ κρασί τὸ ψάρι
κι' ἐσὺ μ' αὐτὸ τὸ πείσμα σου
τρῶς ἓνα παλληκάρη!

Στρατιζάλης

Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΜΑΣ

(Τελευταία μπόρα).

Αἱ Τουρκοβουλγαρικαὶ σχέσεις
ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. Ἐγκάρδιοι καθίστανται ἐσήμεραι αἱ Τουρκοβουλγαρικαὶ σχέσεις. Εἰς τὰ σύνορα ἐγένετο τὸ τρίτον ἤδη, μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Φερδινάνδου, διάδημα πρὸς τὴν συνεννόησιν.

Τὸ Ἱεροσολυμητικὸν ζήτημα

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ. Νέα φάσις τοῦ ζητήματος. Οἱ ἀραβόφωνες ζητοῦν παρὰ τοῦ Πατριάρχου νὰ διορίζωνται καὶ αὐτοὶ ὡς κριταὶ εἰς τὰ διδασκτικὰ βιβλία.

Αἱ ταραχαὶ ἐν Ἀλβανίᾳ.

ΠΡΙΣΤΙΝΗ.— Ἄκρα ἡσυχία βασιλεύει καθ' ὅλην τὴν Ἀλβανίαν. Μόνον ἐπὶ μικραὶ μάχαι συνήφθησαν μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν, καθ' ὅς ἀπωλέσθησαν ἐλάχιστοι λόχοι. Τὰ πράγματα μεγαλοποιοῦνται ἄνευ λόγου.

ΠΕΡΑΝ. Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης, δοξολογίαὶ ψάλλονται αὐτόθι ὑπὲρ εἰρηνεύσεως τῆς Ἀλβανίας καὶ ἐπικρατήσεως τῶν... Αὐστριακῶν βλέψεων. Καθ' ἐκάστην ἀθρόα καταφθάνουσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια.

(Σ. Σ. Ἡ τελευταία λέξις φαίνεται νὰ εἴνε μηχανορραφία τοῦ τηλεγραφετοῦ τὸ σωστὸ εἶνε συλλυπητήρια).

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ. Σήμερον ἐψηφίσθη εἰς τριτὴν ἀνάγνωσιν ἐν τῇ Βουλῇ ὁ νέος περὶ τοῦ Χουριετ παρασῆ νόμος.

Δοξολογίαὶ ἐψάλησαν διὰ τὸ γεγονός καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν.

ΠΟΙΟΣ Ν'ΑΝΑΙ;

Εἶναι νέος, ὠραῖος, μοναδικός.
Πάντοτε στολισμένος καὶ κομψός.
Κάνει ὠραία φιγούρα εἰς τὴν Μυτιλήνην καὶ μεταχειρίζεται ἀπ' ὅλα τὰ ἀρώματα.
Εἰς αὐτὸν καταφεύγουν ὅσοι καὶ ὅσαι ζητοῦν ἀνακούφισιν. Καὶ τοὺς δέχεται ὅλους, χωρὶς καμμίαν διάκρισιν.
Πολλάκις ἔγινε πρόξενος σκανδάλων, χωρὶς ὅμως νὰ τὸ θέλῃ.
Καὶ ἐν τούτοις κάποιος τὸν ἐδιότισσε **τεμπελχανᾶ!**
Ποῖός νάναι;!

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Ροῦχα. Στὸν μῆτο κόπτη κ. Ἀσλάνη.
Παπούτσια. Στὸν πασίγνωστο κ. Καραβία.
Κοσμήματα. Στὸ περίφημο μαγαζάκι τοῦ κ. Μπουχλέη.

Ἐχι λόγια
Κομψότης, στερεότης καὶ φθήνια.